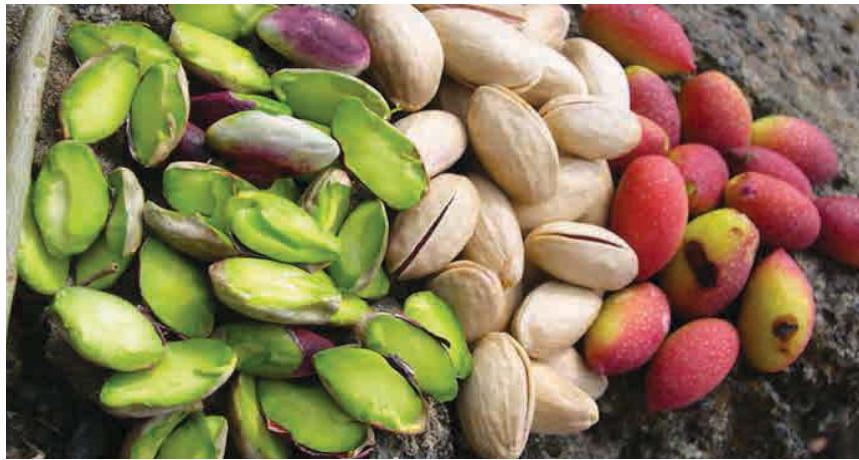


## وضعیت تولید پسته در ایتالیا

کمتر از ۲۵ درصد است و از سالی به سال دیگر میزان آنها متغیر است. این پسته ها به دلیل ریز بودن برای مصرف آجیلی مناسب نیستند. پسته سیسیل دارای طعم مطبوع و قوی نسبت به



گونه های مختلف پسته موجود در خاورمیانه است. شاید علت این امر خاک آتششانی باشد که در آن رشد کرده اند. بیش از ۸۰ درصد از پسته های سیسیل به فرانسه، آلمان، سوئیس، آمریکا و ژاپن صادر می شود. ۲۰ درصد باقیمانده در بخش صنعت داخلی مصرف می شود که از این مقدار ۵۵ درصد در صنایع غذایی سوسیس و کالباس، ۳۰ درصد در صنعت شیرینی پزی و ۱۵ درصد باقیمانده در صنعت بستنی سازی ایتالیا استفاده می شود.

ساخ کشورهای مدیترانه ای مثل اسپانیا و یونان با رقم های مشابه و کاهش هزینه های تولید به سرعت در حال تبدیل شدن به رقبای قوی برای پسته سیسیل هستند.

سرمایه گذاری در پسته سیسیل طی سالهای اخیر بسیار کم بوده که از دلایل آن می توان به دوره بازگشت طولانی سرمایه در باگریزی پسته اشاره کرد؛ چرا که رسیدن به نقطه سر به سر در تولید پسته در ناحیه برونته معمولاً ۱۲ تا ۱۳ سال به طول می انجامد. از دیگر موانع عدم رشد در آینده منطقه می توان به عدم تحقیقات کافی روی پایه های جایگزین، عدم دسترسی به ارقامی که سال آوری کمتری دارند و همچنین نبود یک تشکل صنفی برای حمایت از باغداران و فرآوری کنندگان اشاره کرد.

منبع:

<http://www.researchgate.net/publication/237021582>

متترجم: الهام نوذری  
اکثر باغ های پسته ایتالیا در شرق جزیره سیسیل خصوصاً در دامنه های غربی کوه اتنا (Etna) در منطقه برونته (Bronte) واقع شده اند. ارتفاع از سطح دریا در این منطقه حفاظت شده که شامل نواحی برونته (Bronte)، راگالنا (Ragalna)، آدرانو (Adrano) و بیانکولیلا (Biancavilla) است بین ۳۰۰ تا ۹۰۰ متر متغیر می باشد. بیش از ۹۰ درصد تولید پسته ایتالیا از این نواحی می باشد. در جزیره سیسیل بطور تقریبی در حدود هزار باغدار پسته وجود دارد که اکثر آنها صاحب زمینه های کوچک با مساحت کمتر از یک هکتار می باشند. این منطقه دارای آب و هوای مدیترانه ای با میانگین بارندگی سالیانه ۵۵۰ میلی متر است. کمترین میانگین دمای ماهانه در بهمن ماه برابر ۶ درجه سانتیگراد و بیشترین میانگین دمای ماهانه در مرداد ماه برابر ۳۲,۶ درجه سانتیگراد است.

خاک این مناطق عمده از قرنها فعالیت آتششانی کوه اتنا بدست آمده است. به دلیل این شرایط تقریباً می توان گفت که هیچ جایگزین دیگری غیر از پسته برای این مناطق وجود ندارد. رقم غالب پسته این مناطق گونه ای اهلی با نام برونته است و پایه رایج و بومی در ایتالیا درخت پسته وحشی گونه تربینتوس (Pistacia terebinthus) است که با خاکهای خشک و کم آب این منطقه سازگاری بالایی دارد. بدلیل سنی بودن شیوه کشت پسته در این منطقه، و دلیل شرایط آب و هوایی و خاک نامناسب، توکاری درختان برای جایگزینی درختان خشکیده و افزایش تراکم باغ رایج است. پایه ها در گلخانه های کوچک محلی تولید و سپس در باغ پیوند زده می شوند. برای رقم نر عمده از درختان نر

سطح زیرکشت باغات پسته در منطقه سیسیل در سال ۲۰۱۳ حدود ۳۵۰۰ هکتار اعلام شده که به طور متوسط عملکرد آنها در هر هکتار حدود ۱ تن پسته خشک بوده است. این حجم محصول برای اقتصاد سیسیل حدود ۲۰ میلیون یورو ارزش دارد و قریب ۱ درصد تولید پسته جهانی را تشکیل می دهد. قیمت میانگین هر کیلو پسته خشک در پوست حدود ۵,۷ یورو است. محدوده قیمت برای رقم سفید پسته برونته (Bronte's Bianca) بین ۵ تا ۷ یورو در هر کیلوگرم متغیر بوده و قیمت هر کیلوگرم مغز حدود ۱۲ تا ۱۵ یورو است.

پسته سیسیل به طور معمول با تجهیزات ابتدایی و با ظرفیت حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ کیلوگرم در روز پوست گیری می شود. پس از پوستگیری به مدت ۳ تا ۴ روز در برابر آفتاب خشک شده و سپس جهت فرآوری ثانویه به واحدهای فرآوری پسته خشک فروخته می شود. شکل پسته سیسیل کمی بلندتر و باریک تر از پسته های تولید شده در کشورهای خاورمیانه است. درصد پسته های خندان به طور معمول

